

Warszawa, 13 lutego 2017 r.

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

DOOS-OAI.4231.13.2016.AL.30

ZAWIADOMIENIE

Działając na podstawie art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2016 r. poz. 23 ze zm.), dalej Kpa, w związku z art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. z 2016 r. poz. 353 ze zm.), dalej ustawa ooś,

zawiadamiam strony postępowania,

że postanowieniem z dnia 9 lutego 2017 r., znak: DOOS-OAI.4231.13.2016.AL.29, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska odmówił uzupełnienia decyzji własnej z dnia 8 grudnia 2016 r., znak: DOOS-OAI.4231.13.2016.AL.18, uchylającej zaskarżoną decyzję Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 7 lipca 2016 r. o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na *budowie gazociągu Rembelszczyzna - Mory - Wola Karczewska wraz z infrastrukturą niezbędną do jego obsługi na terenie województwa mazowieckiego* i przekazującej sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji.

Z treścią postanowienia można się zapoznać w siedzibie:

Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska, Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Warszawie, Urzędzie Gminy Nieporęt, Urzędzie Gminy Jabłonna, Urzędzie Miejskim w Łomiankach, Urzędzie Gminy Stare Babice, Urzędzie Miejskim w Ożarowie Mazowieckim, Urzędzie Miejskim w Piastowie, Urzędzie Miejskim w Pruszkowie, Urzędzie Gminy Brwinów, Urzędzie Gminy Michałowice Reguły, Urzędzie Gminy Nadarzyn, Urzędzie Gminy Raszyn, Urzędzie Gminy Lesznowola, Urzędzie Miasta i Gminy Piaseczno, Urzędzie Miasta i Gminy Góra Kalwaria, Urzędzie Miejskim w Karczewie, Urzędzie Miasta Otwock, Urzędzie Gminy w Celestynowie, Urzędzie Gminy Wiązowna, Urzędzie Dzielnicy Białoleka m.st. Warszawy, Urzędzie Dzielnicy Bielany m.st. Warszawy, Urzędzie Dzielnicy Bemowo m.st. Warszawy, Urzędzie Dzielnicy Ursus m.st. Warszawy.

Doręczenie ww. postanowienia **stronom** uważa się za dokonane po upływie 14 dni od dnia publicznego obwieszczenia o jej wydaniu.

Wywieszono w dniach: od 21.02.2017 do.....

Pieczęć urzędu: **URZĘDZIE GMINY
CELESTYNÓW**
ul. Łagucka 3
woj. mazowieckie
tel. 789-71-19, fax 789-70-11

Z upoważnienia
Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska
Dyrektor Departamentu
Oceny Oddziaływania na Środowisko
Joanna Zarzecka

Art. 38 ustawy ooś. Organ właściwy do wydania decyzji podaje do publicznej wiadomości informację o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią.

Art. 74 ust. 3 ustawy ooś. Jeżeli liczba stron postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekracza 20, stosuje się przepis art. 49 Kpa.

Art. 85 ust. 3 ustawy ooś. Organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach podaje do publicznej wiadomości informację o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy, w tym z uzgodnieniem dokonany z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska oraz opinią organu, o którym mowa w art. 78.

Art. 49 Kpa. Strony mogą być zawiadamiane o decyzjach i innych czynnościach organów administracji publicznej przez obwieszczenie lub w inny zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości sposób publicznego ogłaszania, jeżeli przepis szczególny tak stanowi; w tych przypadkach zawiadomienie bądź doręczenie uważa się za dokonane po upływie czternastu dni od dnia publicznego ogłoszenia.

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

Warszawa, dnia 9. 02. 2017 r.

DOOŚ-OAI.4231.13.2016.AŁ.29

Postanowienie

Na podstawie art. 111 § 1b ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2016 r., poz. 23 ze zm.), dalej Kpa, po rozpatrzeniu wniosku Towarzystwa Ochrony Przyrody z dnia 26 stycznia 2017 r.,

**odmawiam uzupełnienia decyzji własnej z dnia 8 grudnia 2016 r.,
znak: DOOŚ-OAI.4231.13.2016.AŁ.18.**

UZASADNIENIE

Decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach z dnia 7 lipca 2016 r., znak: WOOŚ-II.4231.1.2015.LJ.28, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie, dalej RDOŚ w Warszawie, stwierdził brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko przedsięwzięcia polegającego na *budowie gazociągu Rembelszczyzna - Mory - Wola Karczęwska wraz z infrastrukturą niezbędną do jego obsługi na terenie województwa mazowieckiego* i nadał decyzji rygor natychmiastowej wykonalności.

W wyniku wniesionych od ww. decyzji odwołań Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, dalej GDOŚ, wydał w dniu 8 grudnia 2016 r. decyzję, znak: DOOŚ-OAI.4231.13.2016.AŁ.18, którą uchylił zaskarżoną decyzję RDOŚ w Warszawie z dnia 7 lipca 2016 r. i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji.

Pismem z dnia 26 stycznia 2017 r. stowarzyszenie zwykle Towarzystwo Ochrony Przyrody wniosło na podstawie art. 111 § 1 Kpa, o uzupełnienie sentencji decyzji GDOŚ poprzez orzeczenie o uchyleniu w całości postanowienia z dnia 29 lutego 2016 r., znak: WOOŚ-II.4231.1.2015.LJ.19, którym RDOŚ w Warszawie stwierdził brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia.

Wnioskodawca wskazał, że z treści uzasadnienia decyzji organu odwoławczego (str. 19) wynika, że GDOŚ, stawiając zarzuty zaskarżonej decyzji RDOŚ w Warszawie z dnia 7 lipca 2016 r., kieruje je także pod adresem poprzedzającego ją, niezaskarżalnego postanowienia RDOŚ w Warszawie z dnia 29 lutego 2016 r., jednakże skoro w sentencji decyzji z dnia 8 grudnia 2016 r. nie przesądzono o bycie prawnym wspomnianego postanowienia, to należy domniemywać, że niesłusznie pozostaje ono nadal w obrocie prawnym. Wobec zawartego na str. 20 decyzji drugoinstancyjnej zalecenia ponownego przeanalizowania konieczności przeprowadzenia oceny

oddziaływania na środowisko dla przedmiotowej inwestycji, dojdzie do sytuacji, w której w obrocie prawnym będą dwa sprzeczne ze sobą postanowienia:

- postanowienie RDOŚ w Warszawie z dnia 29 lutego 2016 r. o braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia oraz
- wydane w trakcie ponownego rozpatrywania sprawy postanowienie nakładające obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Zdaniem Towarzystwa Ochrony Przyrody powyższe będzie godzić w zasadę praworządności i zasadę prowadzenia postępowania w sposób budzący zaufanie jego uczestników do organów władzy publicznej, dlatego też GDOŚ, w związku z zaskarżeniem w trybie art. 142 Kpa postanowienia RDOŚ w Warszawie z dnia 29 lutego 2016 r. powinien je uchylić w sentencji decyzji odwoławczej.

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska ustalił i zważył co następuje.

Zgodnie z art. 111 § 1 Kpa strona może w terminie 14 dni od daty doręczenia lub ogłoszenia decyzji zażądać jej uzupełnienia co do rozstrzygnięcia bądź co do prawa odwołania, wniesienia w stosunku do decyzji powództwa do sądu powszechnego lub skargi do sądu administracyjnego albo sprostowania zamieszczonego w decyzji pouczenia w tych kwestiach.

W rozpatrywanym przypadku, przesłanki zastosowania art. 111 § 1 Kpa zostały spełnione, bowiem wniosek został złożony przez podmiot do tego uprawniony, w terminie ustawowym oraz zawiera uzasadnienie żądania.

Niemniej jednak, po przeanalizowaniu sprawy, tutejszy organ nie przychylił się wnioskowi Towarzystwa Ochrony Przyrody.

Mając na uwadze opinię z dnia 8 grudnia 2015 r., znak: ZNS.9022.2.00112.2015.DB, w której Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny w Warszawie nie stwierdził potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko, po dokonaniu analizy zgromadzonych akt sprawy oraz uwzględniając uwarunkowania wymienione w art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. z 2016 r., poz. 353 ze zm.), dalej ustawa ooś, postanowieniem z dnia 29 lutego 2016 r., znak: WOOS-II.4231.1.2015.ŁJ.19, RDOŚ w Warszawie odstąpił od obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko przedsięwzięcia polegającego na *budowie gazociągu Rembelszczyzna - Mory - Wola Karczęwska wraz z infrastrukturą niezbędną do jego obsługi na terenie województwa mazowieckiego*.

Z wykładni systemowej art. 65 ust. 2 ustawy ooś wynika, że możliwość wniesienia zażalenia istnieje jedynie w przypadku postanowienia o konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, natomiast na postanowienie wydane w oparciu o art. 63 ust. 2 ustawy ooś zażalenie nie przysługuje. Wyłączenie możliwości zastosowania środka zaskarżenia w postaci zażalenia na postanowienie, nie oznacza, że nie podlega ono w ogóle kontroli instancyjnej. Przepis zawarty w art. 142 Kpa daje stronom uprawnienie do kwestionowania niezaskarżalnych postanowień w odwołaniu od decyzji. Należy jednakże podkreślić, że jakkolwiek charakter postanowienia – w tym wypadku screeningowego – determinuje treść decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, to zaskarżenie tego postanowienia w odwołaniu od decyzji w oparciu o art. 142 Kpa nie jest podstawą do jego samoistnego zaskarżenia. Powyższe oznacza, że organ drugiej

instancji nie wydaje odrębnego rozstrzygnięcia, które odnosiłoby się jedynie do zakwestionowanego w ten sposób postanowienia. Organ odwoławczy nie posiada również uprawnienia do uchylenia lub utrzymania w mocy niezaskarżalnego postanowienia w sentencji decyzji drugoinstancyjnej. Do zarzutów skierowanych przeciwko niezaskarżalnemu postanowieniu organ ustosunkowuje się w uzasadnieniu decyzji odwoławczej.

Zaprezentowane stanowisko znajduje potwierdzenie w utrwalonym orzecznictwie sądowoadministracyjnym: „Obowiązujące przepisy nie przewidują odrębnej formy rozpatrzenia i załatwienia kwestii postanowień zaskarżonych w odwołaniu (art. 142 k.p.a.). Stanowisko organu odwoławczego co do rozpatrzonego postanowienia wyrażane jest w uzasadnieniu decyzji odwoławczej, a nie w jej sentencji bądź w odrębnym orzeczeniu” (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 grudnia 2012 r., sygn. akt: II OSK 1461/11); podobnie w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 22 kwietnia 2012 r., sygn. akt: II OSK 711/09: „Zdaniem Sądu z treści art. 142 kpa nie wynika uprawnienie organu odwoławczego do uchylenia lub utrzymania w mocy, przy rozpoznawaniu odwołania od decyzji, niezaskarżalnych postanowień poprzedzających jej wydanie”.

W toku postępowania odwoławczego od decyzji RDOŚ w Warszawie z dnia 7 lipca 2016 r., znak: WOOŚ-II.4231.1.2015.LJ.28, tutejszy organ dokonał weryfikacji niezaskarżalnego postanowienia RDOŚ w Warszawie z dnia 29 lutego 2016 r., znak: WOOŚ-II.4231.1.2015.LJ.19, i w uzasadnieniu wydanej decyzji odniósł się względem ww. postanowienia. Decyzja GDOŚ z dnia 8 grudnia 2016 r., znak: DOOŚ-OAI.4231.13.2016.AŁ.18, jest kompletna i zawiera pełne rozstrzygnięcie.

Niniejszym, w ocenie Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska należało odmówić uzupełnienia sentencji ww. decyzji własnej z dnia 8 grudnia 2016 r., znak: DOOŚ-OAI.4231.13.2016.AŁ.18, w zakresie wnioskowanym przez Towarzystwo Ochrony Przyrody.

Biorąc powyższe pod uwagę postanowiono jak w sentencji.

Niniejsze postanowienie jest ostateczne i nie przysługuje na nie zażalenie ani skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

Na podstawie art. 111 § 2 Kpa termin do wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie za pośrednictwem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska (ul. Wawelska 52/54, 00-922 Warszawa) na decyzję z dnia 8 grudnia 2016 r., znak: DOOŚ-OAI.4231.13.2016.AŁ.18, którą Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska uchylił zaskarżoną decyzję Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 7 lipca 2016 r. i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji biegnie od daty doręczenia stronom niniejszego postanowienia.

**Zastępca Generalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska**
Marek Kajs